

ZÁŘÍ 2022

SHOW!

ŽIVÉ NOVINKY
Z HUDEBNÍHO
DIVADLA
KARLÍN

Anna Fialová
Ondřej G.
Brzobohatý
Legenda jménem Holmes

Hudební divadlo
Karlín

Slovo ředitele

Egona Kulhánka

Vážení přátelé Hudebního divadla Karlín,

dostává se Vám do ruky první číslo našeho nového občasníku SHOW!. Přicházíme s touto novinkou v době, která bude s největší pravděpodobností složitá nejen pro divadlo, ale pro celou společnost. Na prodeji vstupenek markantně pocítujeme úbytek zájmu Vás, našich diváků. Plně si uvědomujeme, proč to tak je, protože všichni řešíme stejné problémy vyplývající z rostoucích cen energií a s nimi související šleňnou inflaci.

Snažíme se, jako jedni z mála, i přes složitou dobu, přinášet neustále novinky do našeho repertoáru. Bohužel nebudeme moci dlouhodobě toto tempo premiér udržet bez Vás, našich diváků. Proto vzniklo první číslo našeho občasníku SHOW!. Chceme Vás prostřednictvím tohoto časopisu podrobněji informovat o dění, a hlavně o novinkách v našem divadle. A věřte mi, nezaháleli jsme!

Pokud Vás některá novinka osloví a Vy najdete nejen čas, ale i peníze na to k nám přijít, určitě nebudete litovat!

Egon Kulhánek
Ředitel divadla

Rozhovor s Ondřejem G. Brzobohatým (a tak trochu i s Annou Fialovou 😊)

Blíží se 100. repríza muzikálu Legenda jménem Holmes a s ní i jedno překvapení! Že Ondřej?

Ondra: Když vznikl tenhle muzikál, v roce 2017 jsem ho začal psát a rok na to měl premiéru, tak jsem ani nedoufal či nevěřil ve dvě věci, které se dějí. Jedna je ta, že se Holmes dožije 100 repríz (prosinec 2022), což se děje, tedy se zanedlouho stane, z toho mám obrovskou radost. A druhá je ta, že si sám postavu Holmese zahraju. Je fakt, že mě Anička Fialová i Kristýnka Daňhelová, které obě hrají Irene, trochu přemlouvaly, řekni, že jo (Anička smích: „Jo“).

Asi by mě ve finále mrzelo, kdybych si tu roli nezkusil, kdybych si ji nezahrál, protože Holmese miluju od malička. Taky to byl ten důvod, proč jsem ho napsal, A. C. Doyle jsem četl už jako malej a moc mě to baví. Ale bude to nálož, tak se na to těším. Obrovsky. (Anička: „My se taky těšíme.“)

Jaký je muzikálový Sherlock Holmes? Pojďme připomenout jeho děj.

Ondra: Tenhle muzikál je vlastně dost odlišný od ostatních muzikálů tím, že on klasický příběh, jak se to děje u jiných muzikálů. Tenhle příběh, který je v muzikálu Legenda jménem Holmes, je příběhem, o kterém moc lidí neví. Arthur Conan Doyle až hystericky žáril na Sherlocka Holmese, protože je lepší, byl vtipnější, slavnější a vlastně se ho rozhodl zabít. Ale to se fakt stalo, to je realita, která skutečně nastala, a právě o tom jsem se rozhodl ten příběh napsat. Je docela zajímavý pozorovat ty dva světy (pozn. spisovatelův a jeho literární postavy), kde je ten Holmes vůči Doylevi v úplně jiném gardu, ale na druhou stranu se úžasně doplňují. A to se samozřejmě týká i postavy Irene, kdy to alter ego je Luisa Hawkinsová.

Anička: To je právě super! Mě by jako diváka právě bavilo, že to právě je ještě člověk, že ten jeden herec má zároveň ty dva světy.

Ondra: Což tak má i John Watson a vůči němu je to Sigmund Freud.

Anička: Často se využívají velmi rychlé převleky ...

Ondra: Jsou tam i různé triky, kdy divák vůbec netuší, co se děje. V jednu chvíli dokonce, ve vlaku, se stane, že jsou tam ty postavy úplně všechny včetně Holmese, Doyle, Irene, Luisy, ...

Anička: Nám se stalo několikrát, my tam máme s Kristýnkou kouzlo za stromem, zajde jedna postava a vyjde druhá, což je technicky strašně náročný, trvá to tři vteřiny, ale pak jsme slyšely nějakou divačku, která zarytě tvrdila, že jsme to jen dozpívaly za tím stromem a vyšla jiná ženská.

Ondra: To si skutečně myslí, že tam vyjde někdo úplně jinej, těch triků je tam to asi i díky tomu, že na tom pracovali lidi z newyorské Broadwaye, broadwayský broadwayská choreografka a tím se nechci nijak chvástat. Ale já sám jsem milovníkem broadwayských muzikálů, tak trochu jsem se snažil, aby to aspoň maličko dosahovalo té úrovně, což myslím, že snad se i povedlo. I z toho důvodu si myslím, že je fajn to vidět.

...V MUZIKÁLU UVIDÍTE
521 KOSTÝMŮ
A 98 PARUK, VOUSŮ A KNIRŮ?

... BĚHEM PŘEDSTAVENÍ SE
30X ZMĚNÍ
SCÉNA/KULISY?

... ÚČINKUJÍCÍ SE BĚHEM
PŘEDSTAVENÍ
429X PŘEVLEKNOU
A NĚKTEŘÍ HERCI MAJÍ
AŽ 23 PŘEVLEKŮ?

Rozhovor
a něco navíc zde:

Slunce, seno, jahody – útržky z tisku

Ahaonline.cz

Zdeněk Troška: Líbilo se mi naprosto všechno. Samozřejmě i tanec, který je součástí muzikálu. Nám by ve filmu mohly těžko tančit krávy, řekl Aha! se smíchem režisér legendární trilogie.

Karel Vágner: Muzikál se mi líbí, hlavně choreografie. To je něco úžasného, pěl ódy „mistr basů“.

Scéna.cz

Režisér **Antonín Procházka**, který umí dobře zacházet s karlínským prostorem, velmi dobře aranžuje zejména hromadné scény vesnické mládeže, kolchoznic, babiček, bab a babizen. V tom mu opravdu patří zasloužený potlesk.

Ondřej G. Brzobohatý si dobře poradil s divadelním časem a redukcí postav. Mimo jiné vystihl zejména vulgaritu na návisi a velmi dobře nastínil postavu učitelky Hubičkové v podání Pavly Bříňkové či Světlany Nálepkové.

Celkově vyšel ve vztahu k divákům muzikál *Slunce, seno, jahody* na výbornou. Každý si odpočine, oživí si zlidovělé hlášky, přijde si na své při poslechu hudby a sólových výstupů. A dočká se i svatby Blaženy a Venci.

Musicalnet.cz

Jakou přidanou hodnotu oproti filmu muzikál přináší? Samozřejmě je to především hudba Ondřeje Gregora Brzobohatého, kterou si diváci mohou užít v podání živého orchestru pod taktovkou Kryštofa Marka.

Co musíme určitě ocenit, je velice nápaditá scéna Petra Hlouška. Jednotlivé obrazy svižně přijíždějí na točně, takže nedochází k žádným prostojům a zdržujícím přestavbám kulís. Rychle se tak dostaneme z návisi do světnice u Škopkových, z kanceláře MNV přímo do kravína.

Skvěle působí choreografie **Ivany Hannichové**, ať už se jedná o venkovskou tancovačku, kde vznikne rvačka mezi Vencou a Šimonem - ztvárněná velmi vtipně jako boj toreadora s býkem, nebo tanec králíčků (resp. zajíčků jak z Playboye), než jsou všichni otráveni anilínovými barvičkami - modrou a zelenou, které jim podá malý Jirka, překvapí i rozpohybované sochy

Oficiální trailer
*Slunce, seno,
jahody* zde:

z kostela, které jsou tak dobře namalovány, že je opravdu považujete za dekorace, a za zmínku stojí i překvapivé stepařské číslo faráře Otíka v podání **Dennyho Ratajského** - několikanásobného mistra republiky ve stepu - jeho sólový step patřil k opravdu nejlepším tanečním kouskům představení.

Výtvarník kostýmů **Roman Šolc** odvedl také pořádný kus práce, ať už na jihočeských krojích, přes promyšlené kostýmy a masky krav, znázorňujících různé hudební žánry, playboyovsky stylizované králiky (tedy v tomto případě spíše zajíčky), až po kostým Škopkové.

iDnes.cz

Tomáš Štástka 75%, Adam Hájek 100%

Manýra ovací ve stoje na premiérách nejpodřadnější divadelní šmíry se v tomto státě stala bohužel normou, ovšem i okoralý zahraničář a autor těchto řádků musí uznat, že publikum v útrokách karlínského divadla ve čtvrtek večer bouřilo nadšením oprávněně.

Od muzikálové adaptace Slunce, seno, jahody asi nikdo nečekal víc, než pokus o recyklaci klasické vesnické taškařice s písněmi a tanci. Snad to bude aspoň tak blbé, že to bude sranda. Chyba lávky: v Karlíně rozjeli profesionální broadwayskou show, z které číší upřímná láska k žánru.

Autoři se nepokouší Troškovu klasiku napodobovat a na prostínkém příběhu o zvyšování dojivosti v hoštickém JZD rozjždějí neuvěřitelnou muzikálovou jízdu, během které si divák ani na chvíli neoddychne. Už u druhého čísla si podupává, a když se stará Škopková mávnutím kouzelného proutku změní v kabaretní divu, mají ho herci v hrsti.

Stepující farář? Ano! Otrávení ušáci jako zajíčky z Playboye? I těch se dočkáte. RnB číslo zhrzené hospodské Miluny? Stylově dokonale. Měsíčku na nebi hlubokém? Až pastorální scéna, za kterou si Pavla Břínková, jako zpívající učitelka, vysloužila nekončící potlesk.

A když se na pódium vykolébá rapující kráva, divák si možná řká, jestli to už není trochu dada. Ale co: je to zábava? Je, krystalicky čistá, o nic víc nejde. V Karlíně mohou vyučovat, jak se dělá muzikál na profesionální úrovni.

Alenka v říši divů

Na jeviště Hudebního divadla Karlín přichází 8. září 2022 další z úspěšných rodinných muzikálů ze společné produkce HDK Junior a PIXAPRO. Po muzikálech **Sněhová královna** a **Královna Kapeska** je to **Alenka v říši divů**.

Příběhy Alenky napsal před víc než sto padesáti lety (poprvé vyšla v roce 1865 „Alenka v říši divů“ a o šest let později pokračování Za zrcadlem, a s čím se tam Alenka setkala) anglický matematik, fotograf a spisovatel **Lewis Carroll** (vlastním jménem Charles Ludwidge Dodgson 1832 – 1898).

Příběhy Alenky okouzly čtenáře, i když kritika tehdy o nich psala jako o „skvělém nesmyslu“ nebo „strojeném přehnaném příběhu, uvádějící děti do rozpaků“. Alenčina dobrodružství a svět říše divů a jeho obyvatelé jsou viděni jako v zrcadle, tedy vše obráceně a naruby, což se stalo předmětem dohadů, zkoumání, vysvětlování, zdůvodňování, jakého se dostává všem nadčasovým a nesmrtelným dílům. A to od přisuzování vlivu Kanta či Pasteura (jeho teorie levotočivých a pravotočivých krystalů) až po zjištění, že Carroll byl podivín a levák, a tudíž všechno viděl obráceně. Ať už dohady byly jakkoli odborné či neodborné, zajímavé i zbytečné, dostalo se Carrollovu dílu náležitě pozornosti a zařazení mezi klasická díla světové literatury. Alenka se stala pojmem. Svědčí o tom i spousta filmových a divadelních zpracování, z nichž nejznámější je to poslední – film režiséra Tima Burtona s Miou Wasikowskou v roli Alenky a Johnny Deppem v roli Kloboučníka. Každá generace tvůrců se snažila v příbězích Alenky najít něco nového a současného.

Totéž hledali i scenáristé Alena a Jan Pixovi. A tak vznikla v roce 2016 první verze muzikálu. „*Chodili jsme poctivě na každé představení a pečlivě sledovali reakce malých i velkých diváků*“, říkají autoři a z jejich poznatků také letos vznikla zcela nová úprava v novém nastudování, částečně s novým obsazením, a především s živým orchestrem pod dirigentskou taktovkou Felixe Slovážka juniora. Kouzelná hudba Vašo Patejdl zazní tím pádem i v nových aranžích, díky nimž hudba i texty textařky Kristýny Pixové dostanou zajímavější a osobitější zvuk i interpretaci.

Nové zpracování muzikálu bylo obohaceno také o nová kouzla divadelních mágů a o nové obsazení některých rolí. Kromě těch dospělých byly nově obsazeny také role dětské, neboť, jak známo, děti rychle rostou, a z těch malých roztomilých herců a hereček, tanečníků a tanečnic jsou po šesti letech velcí muži a slečny, z nichž někteří „povyšili“ do rolí dospělých (např. Ines ben Ahmed, Kateřina Průšová, Mikuláš Matoušek). O pokračování těch „malých“ rolí se postarají nové dětské talenty z muzikálové přípravky **MŮZY** Hudebního divadla Karlín.

Na všech nových úpravách pracoval původní realizační tým v čele s Lenkou Pixovou a všichni doufají, že si nová podoba Alenky získá nejen nové diváky, ale že zaujme a potěší i ty, kteří ji viděli v původní verzi. A že se třeba také dočká zkoumání a dohadů, jak to autoři mysleli. A dojde-li třeba někdo k tomu, že je to „skvělý nesmysl“, pak to bude skvělá pochvala.

Rozhovor s Vašo Patejdlm

NAPLNO
A VŽDY NAŽIVO!

Jaký vztah má k pohádkám a muzikálům Vašo Patejdl?

Vašo: No já mám dá se říct velmi kladný vztah k muzikálům, už se jimi zabývám několik desetiletí. Mám za sebou napsaných dost muzikálů jak pro dospělé, tak mám dokonce jeden baletní muzikál, jeden pantomimický no a i nějaké dětské muzikály, tohle je myslím druhý, jestli se nemýlím, pokud počítám „Sněhurku a sedm závodníků“, takže ten vztah mám kladný.

Jaká byla práce na „původní“ Alence?

Vašo: Bylo to velmi zajímavé, protože ten příběh, ta realizace nabízí plno možností jak scénických, ale vlastně i v muzice se může člověk vyřadit. Je tam mnoho poloh od árií přes pochod vojáků, romantické a dramatické části, pohádkové věci, takže to byla pro mě jako skladatele velmi příjemná a zajímavá práce.

V čem je nové nastudování v Hudebním divadle Karlín?

Vašo: Hlavní rozdíl je v tom, že to je s živým orchestrem, původní představení bylo na halfplayback, základy byly natočené, i když ty byly natočené také s živým orchestrem. Ale tady je ta možnost, situace, kdy živý orchestr dodá tomu celému představení právě tu živost. Tam se samozřejmě můžou stát některé věci, které představení pomůžou, může se stát nějaký omyl, z kterého nakonec vznikne nějaká sranda a něco zajímavého. Jsem velmi rád, že jsem mohl napsat partituru pro tento živý orchestr a těším se na premiéru.

Mohl jste jako autor při psaní být třeba megalomanštější nebo jste naopak musel trochu „ubrat“?

Vašo: Spíš ubrat, protože když si třeba vymyslíte velký symfonický orchestr, tak by se sem nevešel, takže jsem musel některé věci přearanžovat, i tak máme chválabohu velký orchestr, aby to znělo v plném soundu, jak si to představuju. Takže tohle bylo těžší než původní verze, tam jsem si mohl navymýšlet cokoli, všechno se dalo nahrát.

Jako autor mám vždycky malou dušičku při prvních zkouškách, protože jinak to vypadá napsané na papíru a jinak to potom vypadá, když to slyším s orchestrem, ale je to v pohodě!

sodastream x pepsi
SKVĚLÁ CHUŤ
STAČÍ PŘIDAT BUBLINY

9L

Všechny ochranné známky jsou majetkem příslušných vlastníků.

Soutěžte a vyhraďte SODASTREAM!

Soutěžní otázka:

Jak se jmenuje alter ego postavy Irene Adlerové v muzikálu Legenda jménem Holmes, jíž v alternaci ztvárňují Anna Fialová nebo Kristýna Daňhelová?

- a) Sophie B. Hawkinsová
- b) Luisa Hawkinsová
- c) paní Hudsonová

Odpovědi nám zasílejte na e-mail: soutez@hdk.cz

3 správné odpovědi vylosujeme a s výherci se spojíme prostřednictvím mailu.

Hudební divadlo **Karlín**

OBJEDNÁVKY VSTUPENEK

Online na www.hdk.cz

V pokladně divadla

po-pá: 9:00–13:30 a 14:00–19:00

so-ne, svátky: vždy 2 hodiny před představením

tel.: 221 868 666

V obchodním oddělení

po-pá: 8:30–16:30

tel.: 221 868 999

e-mail: objednavky@hdk.cz

Hudební divadlo Karlín
Křižíkova 10, 186 00 Praha 8

1. vydání občasníku SHOW!

připravil a redakčně upravil Tomáš Matějovský

Foto: David Kraus, Tomáš Matějovský, Video archiv HDK